

„Adjatok, és
akkor ti is
kaptok.”

(Lk 6,38)

Adjuk,
nagylelkűen,
a megértésünket,
a figyelmünket,
adjuk az időnket,
az ötleteinket,
a tapasztalatainkat,
a tehetségünket,
a javainkat,
hogy mások is
részesedjenek
belőle,
s így semmi
ne halmozódjon fel, hanem
minden forogjon közöttünk.

Nézz körül!

Emlékszel a betegre ott a kórházban; az
özvegyasszonyra, aki mindig egyedül van?
Osztálytársadra, aki megbukott az év
végén, és attól minden önbizalmát
elvesztette? Öcsédre, aki még
gondoskodásra szorul?

Az élet törvénye # 5

Szisztok, néhány hónapja próbálom élni az Élet Igéjét és most szeretném megosztani veletek egy tapasztalatomat, hogyan törekszem szeretni Jézust minden felebarátban.

Van egy fiú a környéken, aki egy távoli iskolában tanul. Láttam, hogy egy széttaposott papucsban megy mindennap az iskolába.

Eszembe jutott, hogy van egy pár cipőm, ami kicsi rám, s mivel én nem használom, még egészen új.

Elmentem hozzá, és odaadtam neki a cipőt. Mikor indultam hazafelé, nagy béke töltötte el a szívemet, mintha magának Jézusnak adtam volna oda a cipőmet.

Michael – Fülöp-szigetek

